

Die jongens kunnen met hun lichte lichaam en lenige ledematen heel wat meer wagen, dan wij, ouderen.

De jonge Lawson hield zich ook best; hij kwam overal waar hij wezen wilde, en Young klom bij Sam en Piet boven in een boom, en liet mij toen tot hun speciale stichting vertalen, op wat voor manier hij op de Fidsji eilanden boven in de palm-boomen geklauterd was.

Merkwaardig was het, hoe de vogels zich onder deze omstandigheden gedroegen. Ze waren niet allen weggevlogen; veel trouwe moeders waren op 't nest blijven zitten. Als je dan in een boom klom en 't nest naderde, dan kwam daar over den rand een puntige snavel van een reiger of een vinnig gekromde aalscholverbek en de grimmige, groene oogen voerspelden dan weinig goeds. Als de vogels gewild en gedurfd hadden, zou niemand aan hun nest hebben geraakt! Ik voelde me dan ook als leider van de tocht verplicht, om iedereen aan te manen, toch vooral op zijn oogen en handen te letten.

Maar de arme vogels dachten er niet aan. Nog voor een hand hun nest bereikte, vlogen ze op: de aalscholvers verdwenen meteen, maar de reigers bleven in wijde kringen boven de kooi rondzweven. Onder 't opvliegen schreeuwden ze een keer „kaa, kaa“, de aalscholvers zeiden niets.

Hun nesten leken veel op elkaar, alleen waren die van de aalscholvers vuiler dan die van de reigers. De eieren van de laatste waren mooi blauw, terwijl die van de eerste met een witte korst bedekt waren. In geen enkel nest waren meer dan vier eieren.

Intusschen waren nog een paar visschersjongens van Oude Schild in de kooi gekomen. Ze hadden zeker van de voorgenomen expeditie gehoord en wilden er mee van profiteren. Nu, ze deden hun werk niet ten halve. Met echte visschers-haat jegens vischdieven beklommen ze de boomen en 't eene nest na 't andere tuimelde ter aarde, zoodat binnen een half uur de heele reiger- en aalscholverkolonie zoo mogelijk nog grondiger verdelgd was dan Carthago anno 146 v. C.

Toen de beweging op zijn drukst was, kwam eindelijk de kooiker opdagen. En nu moet je eigenlijk zelf kooiker zijn, om te kunnen beseffen wat er in dien man zijn gemoed omging, toen hij daar een dozijn menschen, die zonder zijn verlof de kooi betreden hadden in zijn heiligdom bezig zag. Hij was er dan ook in 't geheel niet tevreden mee, hoe het hem ook gelegen kwam, dat de vogels verjaagd waren, en 't kostte mij heel wat diplomatie, om te maken, dat hij niet de eenige mensch in de kooi was, die ontevreden bleef.

Maar hij betrachtte de echt Texelsche gastvrijheid tegenover vreemdelingen, joeg zijn eigen dorpsgenooten de kooi uit en stond toe, dat wij nog eenigen tijd genoten van de wilde hyacinthen en van de kleine vogeltjes. Toen gingen we heen.

Sam en Piet sloegen dadelijk den weg in naar den Burg, ieder met een grooten, rooden zakdoek vol reiger- en aalscholvereieren. Wij zelf begonnen onzen eigenlijken tocht en misschien vertel ik later nog wel eens welke avonturen de drie Engelschen en twee Hollanders op dien onvergetelijken Zaterdagmiddag nog beleefd hebben.

JAC. P. THIJSSÉ.

T W E E K O U K L E U M E N .

Wat was een bedenkelijk geval in de eerste dagen van Maart. De kikkers en salamanders waren in 't heerlijke voorjaarszonnetje wat te vroeg wakker geworden, en zouden nu gaan bruiloft houden.

De feestpakjes waren reeds aangetrokken, toen opeens die verraderlijke noordenwind kwam met hagelvlagen en sneeuwstormen. Zij waren als beteuterd en paarsgewijze zaten ze verkleumd in 't riet; hier en daar zelfs bij een groote klomp eieren, die binnen eenige dagen in het late ijs zaten vastgevroren.

Verleden week las ik ergens van bevroren zalm, die, nadat ze zachtken in koud water is ontdooid, weer springlevend wordt.

Als 't waar is!

Ik zal goed opletten, of de aanstaande kikkerlarven evenzoo ongedeerd uit het ijs zullen komen als die Amerikaansche zalm.

Ik sprak van den bruiloftstooi der amphiënen. Zij doen zich, als alle dieren, ook voor ons oog het aangenaamste voor in den paartijd.

's Zomers is de bruine of de groene vorsch werkelijk alles behalve leelijk. Menige keukenmeid tooit zich met minder smaak. Maar — op de bruiloft laat de kikvorsch zijn mooie pak thuis. Eenkleurig, donker, juist als de modder, waaruit hij zoo pas is te voorschijn gekomen.

Daar komt nog bij, dat zij zoo vadsig en loom zijn, en niets vertoonen van de vlugge bewegingen

en de ferme houding, waarmee wij hen 's zomers altijd zien.

Ze zijn zoo wankleurig en slap als een stuk mislukte chocoladepudding.

Dan zien de salamanders met hun fraai gepigmenteerde vesten en geplooiden kammen er veel kraniger uit.

En vlug als die zijn. 't Is een lust te zien, hoe snel ze loodrecht naar boven komen, om eens een

onder langs buik en borst is de huid rood gemarmerd.

Nu zit hij, terwijl 't buiten weer volop winter is, als 'n heer in het terrarium, en zoekt bij voorkeur het witte zand in het droge gedeelte, en ik zend u hierbij een kiek ervan, om u te doen weten, dat ook hier de Groote Watersalamander voorkomt.

't Is voor den eersten keer, dat ik hier zulk een exemplaar vind.

versche luchtbel te pakken en even snel weer neer te duiken.

Ik had dan ook nogal eenige moeite, om er eenige te vangen, en terwijl ik zoo bezig was en loerde op de kleine harlekijns, toen zag ik op den bodem van het slootje opeens iets bijzonders, een heel groote salamander marcheerde er rond. Eenige seconden later had ik hem gelukkig in mijn emmertje.

Hij — of zij — was éénkleurig bruin, alleen

Zoals u ziet, zit hij vis-à-vis een kikvorsch, eveneens zoo pas uit het ijs getogen. Deze zit dan ook in zijn puddingachtige consistentie als 'n zoutzak in elkaar. Een Juli-kikvorsch zou zich zeker voor zulk een houding bij den fotograaf schamen.

Beide zien naar een worm, die ik er neerlegde; daarachter zit een vroeg ontpopte sluipwesp.

Entre ces deux leur coeur balance.

IJzendijke.

Dr. J. SCHOUTEN.

Iets over Vlinder-vangen.

Hoewel wij volgens het opschrift alleen het vangen van vlinders zouden moeten behandelen, willen wij echter ook iets mededeelen over het zoeken van eieren, rupsen en poppen, daar dit toch zeer na met de vlindervangst verwant is.

Het voornaamste instrument, dat men bij 't vangen van vlinders gebruikt, is het kapellenet. Hiermee kan men bij dag de meeste dagvlinders vangen; verder ook spanners, die men uit boschjes en boomen opjaagt, door er met kracht tegen te slaan. Ook

kan men eenige spinners, bv. Bombyx Quercus, over dag vangen. Deze vliegen bij sterken zonneschijn woest heen en weer. Bij 't vangen moet men op den tijd letten; sommige vliegen alleen maar voor twaalven, andere hebben weer een anderen vliegtijd. De meeste soorten komen op bloemen, bv. distels, om er den honig uit te zuigen, andere laten zich lokken door rottende kaas, dit zijn de Apatura- en de Limenitissoorten; eindelijk zweven vele om boomstammen, wanneer hieruit door een insnijding in